

[Svend Heiselberg]

komme med forslag til imødegåelse af de uheldige virkninger af de gældende skatteregler for anparter. Det er resultatet af det arbejde, vi nu skal tage stilling til i dag.

Efter Venstres mening er forslaget velgenemarbejdet og indeholder de elementer, vi mener imødegår de uheldige virkninger af de gældende skatteregler, samtidig med at forslaget ikke vil få tilbagevirkende kraft for de anparter, der allerede er købt.

Det er desuden positivt, at forslaget tillige indeholder en række forslag til administrative forenklinger, der vil bidrage til at mindske bureaukratiet og øge retssikkerheden.

Venstre er endvidere enig i, at virksomheder i anpartsform med ikke flere end 10 ejere, og hvor ejerne deltager i virksomhedens drift, kan få lov til at fortsætte under de bestående regler. Anpartsformen for disse virksomheder er et godt og positivt aktiv for vort samfund.

Forslagets formål er at bremse masseanpartsprojekterne, hvor anpartshaverne udnytter de gunstige afskrivningsregler, får en reduktion af 68 pct.s skatten og får indtægter ind som kapitalindkomst. Med forslaget bliver der symmetri, og det er Venstre tilfreds med.

Samtidig bliver det således, at der ikke bliver mulighed for at foretage forlods afskrivning i anden positiv indtægt. Derved kan vi stoppe salget af mere tvivlsomme anpartsprojekter, der alene baserer sig og sælges på kortsigtede, likviditetsforbedrende argumenter til personer med begrænset indsigt i projektet.

Men det bør vel siges, at anpartsselskaber også har givet god beskæftigelse mange steder, og de har også skabt valutaindtjening, så jeg synes også, at bemærkninger som dem, der kom for lidt siden om anpartsfiduser, skal man afstå fra, for det, folk har gjort her, det er jo at udnytte en lov, som Folketinget har vedtaget, og jeg kan ikke se, at der er nogen som helst grund til, at man skal landre folk for det.

Med hensyn til forenklinger vil jeg gerne fremhæve afskaffelsen af § 28 i ligningsloven, som er vanskelig at administrere i praksis. Desuden vil jeg gerne fremhæve den forenkling, der ligger i, at der bliver pligt til at udarbejde et fælles skatteregnskab for anpartsvirksomheder med flere end 10 ejere.

Som helhed kan Venstre gå ind for forslaget. Såfremt der er nogle uklarheder, må vi se på det i udvalget.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet er fuldblods varmhjertet tilhænger af forslaget § 3, nr. 1. Hermed afslutter man fuldstændig sejrrikt en halv trediveårskrig, som Fremskridtspartiet har kæmpet siden den dramamættede nat til den 21. september 1974, hvor datidens socialdemokratiske popskattemand, hr. Henry Grünbaum, havde fået overbevist Folketingets flertal om, at det var dog helt og aldeles forfærdeligt med disse såkaldte nulskattefiduser.

Så fik vi altså denne skrækkelige regel ind, som har pestileret adskillige skatteydere fuldstændig urimeligt igennem de mellemliggende mange år. Når man nu udtrykker denne glæde – man er glad over, at andre er glade – som har præget denne debat, så synes jeg nok, man kan sige, at denne totale kapitulation over for det forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat gang på gang – tre gange som selvstændige forslag, og som senest var til behandling her i salen den 11. november 1987, hvor samtlige ordførere gik imod Fremskridtspartiets forslag om at gennemføre det, som nu ordret er gentaget i forslaget § 3, nr. 1 – igen er en bekræftelse på, at det skal være rigtig mørkt, før daggyret bryder igennem. Og rigtig mørkt er det jo for så vidt angår samtlige andre bestemmelser i dette forslag.

Udgangspunktet er ganske aldeles enkelt, nemlig at hvis én mand er tilstrækkelig storkægtig og rig, så har han bestemte fradragsmuligheder efter lovgivningen, afskrivninger og rentefradrag, og hvad det nu kan være, og det er der ingen der antaster. Men så siger man, at hvis der er mange småfolk, der vil løfte i flok, hvis der er 100 mennesker, der kommer med hver 1 pct., så skal de rigtignok ikke have den samme retstilstand tilsammen, som den ene har alene, hvis han er tilstrækkelig storkapitalist i Herluf Bidstrup-streg.

Det er simpelt hen det mest usolidariske, asociale, fornægtende over for småkårsfolk, det, som man går ind for her. Man er totalt blottet for enhver antydning af saglig argumentation for, at de, der solidarisk kæmper i fællesskab om en sag, ikke skal have i hvert fald samme rettigheder som de enkelte storkapitalister, idet man jo simpelt hen siger, at Ekstra Bladet har fortalt, at det er noget, man ikke kan lide.

Vi kan selvfølgelig altid snakke om, hvor lykkeligt det var, at de store konservative statsmi-